

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Zdeňka Kühna a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobkyně: **BAZARENT, s. r. o., v likvidaci**, V Zátíší 810/1, Ostrava - Mariánské Hory, zastoupené advokátem JUDr. Alfrédem Šrámkem, Českobratrská 1403/2, Ostrava - Moravská Ostrava, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, Budějovická 1387/7, Praha 4, proti rozhodnutím ze dne 10. 11. 2016, čj. 37607-2/2016-900000-304.5, čj. 37899-2/2016-900000-304.5, čj. 38175-2/2016-900000-304.5 a čj. 38391-2/2016-900000-304.5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 3. 2021, čj. 22 Af 6/2017-77,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Usnesení ze dne 29. 4. 2021, jímž soud vyzval žalobkyni k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti, **s e r u š í** ve výroku I.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Celní úřad pro Moravskoslezský kraj uložil společnosti BAZARENT pokutu za opožděné tvrzení spotřební daně z minerálních olejů za období září až prosinec 2010 (čtyřmi platebními výměry ze dne 9. 5. 2016). Odvolání proti těmto výměrům zamítlo Generální ředitelství cel (čtyřmi rozhodnutími ze dne 10. 11. 2016).

[2] Proti rozhodnutím o odvolání podala společnost žalobu; tu zamítl Krajský soud v Ostravě (rozsudkem ze dne 18. 3. 2021). Krajský soud byl ve svém rozsudku stručný: poukázal hlavně na to, že společnost v žalobě nijak nezpochybnila samotné uložení pokuty. Její žalobní námítky směřovaly výlučně proti okolnostem vyměření spotřební daně. Tyto okolnosti se řešily v jiných správních (a poté i soudních) řízeních. Z povahy věci však takové námítky nebyly s to zpochybnit zákonnost rozhodnutí o pokutách.

[3] Společnost napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností. Tu podala kvůli nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu věci ve správním řízení a kvůli nepřezkoumatelnosti rozsudku [§ 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s.]. Ve vlastním textu kasační stížnosti společnost jen popisovala své výhrady proti tomu, jak správce daně zjišťoval stav věci v řízení vedoucím k vyměření spotřební daně. Až v závěru kasační stížnosti uvedla, že krajský soud vypořádal její žalobní námitky nedostatečně a z jeho rozsudku neplyne, proč považoval její tvrzení za vyvrácená. Proto je rozsudek nepřezkoumatelný.

[4] Kasační stížnost v převážné části ani neobsahuje řádné kasační námitky, a je tedy neprojednatelná (nepřípustná); ve zbylé části pak není důvodná.

[5] NSS se nijak nemohl zabývat těmi námitkami, jimiž společnost opětovně (stejně jako v odvolání a poté v žalobě) zpochybňuje postup správce daně ve vyměřovacím řízení. V těchto námitkách totiž společnost jako by úplně přehlížela, že na stejná tvrzení už reagoval napadený rozsudek. Kasační stížnost – jako opravný prostředek proti rozhodnutí správního soudu prvního stupně – musí polemizovat právě s těmi závěry, k nimž dospěl krajský soud. To ale v této věci nedělá. Krajský soud dal správním orgánům za pravdu v tom, že pokutu nelze – z povahy věci – úspěšně zpochybňovat námitkami, které míří proti postupu při vyměření daně. NSS k tomu dodává, že tyto námitky lze věcně hodnotit právě jen v řízeních, jejichž vlastním předmětem je samotné vyměření daně – tedy v řízení o odvolání proti dodatečným platebním výměrům; o žalobě proti rozhodnutí o takovém odvolání; nebo konečně o kasační stížnosti proti rozsudku, jímž se zamítá taková žaloba. Nelze je naopak hodnotit v řízeních, jejichž předmětem je příslušenství daně (penále, pokuta, úrok).¹

[6] Společnost se nijak nevyjádřila k názoru krajského soudu na tuto otázku – jen zopakovala své námitky proti vyměření daně, jak je vznesla už v žalobě. Tyto námitky jsou proto nepřijatelné (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).² Je ostatně logické, že na takové námitky nelze nijak věcně reagovat: pokud totiž společnost sama krajskému soudu nic konkrétně nevytkla, těžko může jeho závěry nějak kriticky hodnotit NSS. Je také správné – a odpovídá to procesní odpovědnosti pána sporu (žalobce, stěžovatele), zvláště je-li od počátku zastupován právním profesionálem – aby soud nevynakládal v reakci na podání účastníků více intelektuálního úsilí, než kolik ho vynaložil sám účastník, když psal své podání. V této věci je zřejmé, že advokát společnosti se už v žalobě ani nesnažil vysvětlit vztah mezi platebními výměry na daň a platebními výměry na pokutu. Jen okopíroval některé ze svých vlastních podání ve věci platebních výměrů na daň a na několika místech do textu vložil slovo *pokuta*, takto: „o odvolání žalobce – pokuta bylo rozhodnuto“, „s nedostatkem napadených platebních výměrů – pokuta se rozhodnutí nevypořádalo.“)

[7] Jedinou námitkou, kterou lze projednat, je námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Na tu však už NSS vlastně odpověděl výše. Pokud se krajský soud v řízení o pokutě za opožděné tvrzení daně odmítl věcně zabývat námitkami napadajícími

¹ Rozsudky NSS ze dne 30. 6. 2004, čj. 7 Afs 16/2003-79, a ze dne 29. 5. 2008, čj. 8 Afs 161/2006-93.

² Usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS; ze dne 28. 5. 2020, čj. 9 Azs 101/2020-17, body 11 a 12; nebo ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS.

pokračování

samotné vyměření daně, nepochybil, naopak postupoval v souladu s judikaturou. Jeho rozsudek je tedy jednak přezkoumatelný, jednak ob stojí i věcně.

[8] Protože námitky, které společnost uplatnila, nebyly dílem přípustné a dílem důvodné, NSS kasační stížnost zamítl. Společnost neměla v tomto soudním řízení úspěch, a nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s.). Žalovanému úřadu pak nevznikly náklady, které by se vymykaly z jeho běžné činnosti.

[9] Současně se zamítnutím kasační stížnosti zrušil NSS první výrok svého usnesení ze dne 29. 4. 2021, jímž společnost vyzval k úhradě soudního poplatku za podání kasační stížnosti, protože toto usnesení bylo nesprávné (§ 12 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Až po vydání usnesení totiž NSS zjistil, že společnost byla od soudních poplatků osvobozena už v řízení před krajským soudem (usnesením ze dne 27. 3. 2017, čj. 22 Af 6/2017-32). Osvobození přiznané před krajským soudem se přitom vztahuje i na řízení o kasační stížnosti (§ 36 odst. 3 s. ř. s.). Ve zbylých výrocích II a III, jimiž byla společnost vyzvána k předložení plné moci pro advokáta a k doplnění kasačních důvodů, zůstává usnesení ze dne 29. 4. 2021 nedotčeno.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2023

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu